

Η ΠΟΛΙΟΡΚΙΑ ΤΩΝ ΣΥΡΑΚΟΥΣΩΝ

ΕΝΑΣ ΣΥΡΑΚΟΥΣΙΟΣ ΣΤΡΑΤΙΩΤΗΣ ΑΦΗΓΕΙΤΑΙ...

Για ένα χρόνο, ο πόλεμος καλά κρατούσε έξω από τις Συρακούσες. Τα τείχη της πόλης απόρθητα είχαν αντέξει τόσες πολιορκίες. Όλος ο αμυντικός μηχανισμός έπρεπε να ελέγχεται διαρκώς και να βρισκόμαστε όλοι σε συνεχή ετοιμότητα.

Μέρες αλώνιζα στα τείχη πάνω κάτω. Για άλλη μια φορά με είχαν βάλει να φυλάω σκοπιά, ψηλά στα τείχη των Συρακουσών, για τέταρτη φορά μέσα στην εβδομάδα. Από την κούρασή μου απλώς παρακολουθούσα παθητικά τον ήλιο, καθώς έβγαινε από τη θάλασσα. Κάποια στιγμή παρατήρησα κάτι σκοτεινό, που συνεχώς μεγάλωνε και σχεδόν αμέσως συνειδητοποίησα πως ήταν καράβια, καράβια ρωμαϊκά δηλαδή εχθρικά!!!

Άρχισα να χτυπάω με δύναμη το σήμαντρο απειλής πανικόβλητος ελπίζοντας να ακούσουν το μήνυμα εγκαίρως στο παλάτι και στο στρατόπεδο, για να προλάβουμε το κακό πριν να είναι αργά. Ευτυχώς, μετά από λίγες κλεψύδρες, αν και νόμιζα ότι πέρασε αρκετός χρόνος, ήρθαν και οι υπόλοιποι στρατιώτες. Έχουμε, μου είπαν, εντολή από τον στρατηγό Επεκίδη να κάνουμε ό,τι χρειάζεται για να κατατροπώσουμε τον Μάρκελλο, που με εξήντα ρωμαϊκές πεντήρεις εμφανίστηκε μπροστά στην πόλη, στη συνοικία της Αχραδίνης, όπου το τείχος φτάνει μέχρι την παραλία!!

Τότε με πλησίασε ο Φιλάρετος και με ύφος συνωμοτικό μου εκμυστηρεύτηκε το παράτολμο σχέδιό του, να πυρπολήσουμε το στόλο των Ρωμαίων με τα κάτοπτρα.

Δεν ήταν και πολύ σίγουρος, αλλά υπέθετε ότι οι πολεμικές μηχανές του Αρχιμήδη, φίλου και συγγενούς του Ιέρωνα, θα αποδεικνύονταν πολύ χρήσιμες, για ν' ανατρέψουν τα σχέδια των Ρωμαίων. Το ατμοτηλεβόλο, οι καταπέλτες και ειδικά τα ηλιακά κάτοπτρα θα γίνονταν οι πολύτιμοι βοηθοί μας!! Παρόλο που ο Φιλάρετος είχε τις αμφιβολίες του, εγώ ήμουν σίγουρος για την επιτυχή έκβαση του εγχειρήματος, αν και ο στόλος φαινόταν πολύ μεγάλος.

Ωστόσο, δεν χάσαμε πολύτιμο χρόνο. Σκεφτήκαμε να χρησιμοποιήσουμε όσα πιο πολλά κάτοπτρα μπορούσαμε. Γι' αυτό βάλουμε τους στρατιώτες να γυαλίσουν καλά τις ασπίδες, έτσι ώστε να αντανακλώνται οι ακτίνες του ήλιου σε αυτές και σημαδεύοντας τα πλοία αυτά να παίρνουν φωτιά.

Στην αρχή οι ρωμαϊκές γαλέρες δέχτηκαν έναν καταιγισμό από τεράστιες πέτρες, ακόντια, βέλη, πέτρινες σφαίρες... Παράλληλα με τα απανωτά χτυπήματα από τους καταπέλτες μπήκαν σε ενέργεια τα κάτοπτρα που με το εκτυφλωτικό τους φως και την ανάφλεξη των ξύλινων τοιχωμάτων των πλοίων, που προκάλεσαν, δημιούργησαν

τέτοια σύγχυση στους Ρωμαίους, οι οποίοι τυφλωμένοι και πανικόβλητοι πίστεψαν ότι οι θεοί έδωσαν τα όπλα τους στον Αρχιμήδη, για να τους πολεμήσει και άρχισαν να εγκαταλείπουν τα σκάφη όπως όπως...

Από την άλλη μεριά οι κρυμμένες αρπάγες σήκωναν στον αέρα όσα πλοία σε μια ύστατη προσπάθεια πλησίαζαν τα τείχη, με αποτέλεσμα τα πληρώματά τους να καταγκρεμίζονται στη θάλασσα, να προσπαθούν ν` αρπαχτούν από τα κουπιά των άλλων πλοίων κάνοντας ζημιά στον συγχρονισμό τους. Κάποια λοιπόν πλοία ακινητοποιήθηκαν, άλλα έχασαν την πορεία τους εμβολίζοντας άλλα, ενώ με κάθε άνεση χρόνου τα πύρινα κάτοπτρα σημάδευαν και έκαιγαν τις ακινητοποιημένες ή τις αιωρούμενες στις αρπάγες γαλέρες!!

Σκηνές αλλοφροσύνης ακολούθησαν και ο στόλος γρήγορα αποδιοργανώθηκε. Σίγουρα σπουδαίο ρόλο σ` αυτό έπαιξε και η αίσθηση ότι ο «σύμμαχος των θεών» Αρχιμήδης με τα κάτοπτρά του έσπειρε τον τρόμο και τον θάνατο... Οι Ρωμαίοι είχαν χάσει από χέρι!!

Είμαι σίγουρος ότι το έτος 212 θα μείνει στην ιστορία και θα μας θυμούνται για αιώνες για τη δραστική άμυνα της πατρίδας μας καθώς και για το ότι ο Μάρκελλος, ο μεγαλύτερος Ρωμαίος στρατηγός ήρθε αντιμέτωπος με τον μεγαλύτερο Έλληνα μαθηματικό, τον Αρχιμήδη!!

Δυστυχώς, μετά από την σπουδαία μας νίκη στην πολιορκία αυτή, οι Ρωμαίοι εγκατέλειψαν την προσπάθεια από την θάλασσα και αποφάσισαν να επιτεθούν στις Συρακούσες από την ξηρά. Εξαιτίας ενός Ίβηρα προδότη μισθοφόρου και της ομάδας του, που κατάφεραν να ανοίξουν μια κακοφυλαγμένη πύλη στο φρούριο των Επιπολών, κάποιο βράδυ που οι Συρακούσιοι το είχαν ρίξει στο ποτό λόγω της γιορτής της Άρτεμης, οι Ρωμαίοι όρμησαν στην πόλη και την κατέλαβαν...

Ας είναι...

Πάμε τώρα, φίλε μου Αγαθοκλή, να πιούμε ένα κρασί στην ανάμνηση των ένδοξων αυτών στιγμών του παρελθόντος και με την ευχή να ξαναζήσουμε ανάλογες μέρες δόξας στην περίφημη πόλη μας, τις Συρακούσες...

Δημήτρης Κωνσταντίνου, Γ2